

STRAŽA

Redna lista: --
 Celo leto . . . K 12--
 Pol leta . . . 6--
 Četrť leta . . . 3--
 Mesečno . . . 1-20
zunaj Avstrije: ----
 Celo leto . . . 15--
Posamezne številke
 -- 20 vinarjev. --

Inserati ali oznanila
 se računajo po 40 v.
 od 6redne petivrstice: pri
 večkratnih oznanilih velik
 --- popust. ---
 „Straža“ izhaja v pon-
 deljek in petek popoldne.
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravništvo: Maribor
 Koroška ulica 5. -- Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
 vsak dan od 11.-12. ure dopoldne.

Kardinal Bourne med Jugoslovani.

Te dni se je mudil med Jugoslovani voditelj angleških katoličanov in eden največjih prijateljev Jugoslovanov, londonski kardinal Francis Bourne. Prehodil je Jugoslavijo od Soluna, rojstnega mesta jugoslovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda, do Belgrada, od tam do Djakovega, kjer je obiskal grob največjega pospeševalca za versko združenje pravoslavni Jugoslovanov z Rimom, škofa dr. Juraja Strossmayerja, do Zagreba, vsepovsod sprejet zelo prisrčno in slovesno. V Zagrebu je na pozdrav nadškofa dr. Bauerja odgovoril ta odlični sin Velike Britanije, da prihaja v imenu angleške vlade ter v imenu Sv. Očeta, kjer bo zastopal in zagovarjal jugoslovanske zahteve, želje in pravice. Kardinal je opetovano izjavil in povdarjal, da so zahteve Jugoslovanov po osvoboditvi vsega jugoslovanskega ozemlja opravičene. V ponedeljek se je kardinal Bourne v spremstvu zagrebškega nadškofa dr. Bauerja, banjaluškega škofa Jožeta Garič, ministra za bogočastje dr. Alaupoviča, zagrebškega frančiškanskega provinciala Trohe, belgrajskega profesorja bogoslovja dr. Janjiča pripeljal s posebnim vlakom v prestolnico Slovenije, v Ljubljano.

V Ljubljani je bil kardinal sprejet slovesno kakor kak vladar. Že dolgo pred prihodom se je zbralo na kolodvoru, pred kolodvorom in po ulicah, koder se je premikal sprevod, na tisoče ljudstva. Na kolodvoru je kardinala sprejel ljubljanski škof dr. Jeglič, zastopniki Narodne vlade, general Smiljanič, župan dr. Tavčar, zastopniki Orlov in Sokola z zastavami itd. Na vožnji od kolodvora do škofovega dvorca je visokega cerkvenega kneza z burnimi življenjskimi pozdravljala tisočera množica. Pred njegovim avtomobilom so korakali Orli in Sokoli z zastavami, ob strani pa častna straža naših telovadcev. V torek popoldne ob 1. uri se je vršil v škofijskem dvorcu slavnostni obred, med katerim je kardinala pozdravil škof dr. Jeglič. V pozdravnem nagovoru je škof dr. Jeglič izrazil radost in zahvalo Jugoslovanov, zlasti Slovencev, za kardinalov obisk ter ga zaprosil, da pri določevanju naših meja zlasti proti Italiji zastavi na merodajnih mestih ves svoj vpliv, da bomo vsi Slovenci in Hrvati združeni v skupnem jugoslovanskem kraljestvu. Končno je še prosil kardinala, da bi predložil Sv. Očetu želje našega naroda po staroslovanskem bogošlužnem jeziku. Kardinal se je v svojem odgovoru zahvalil za lep sprejem ter obljubil, da bo težnje in želje Jugoslovanov sporočil in predložil sv. Očetu in v Parizu, ker so popolnoma pravične in jih državniki morejo uvaževati.

Popoldne ob 5. uri je Ljubljana priredila kardinalu slovesen pozdrav v veliki dvorani hotela Union, kjer so ga pozdravili poverjenik dr. Verstovšek v latinskem, župan Franja dr. Tavčarjeva v slovenskem ter koroški župnik-begunec Trunk v angleškem jeziku. Pevski zbor Glasbene Matice je nato zapel nekaj krasnih pesmi. Kardinal se je prisrčno zahvalil pevovodji Hubadu, nakar je med viharnimi življenjskimi zapustil dvorano. Zvečer ob 10. uri je kardinal zapustil Ljubljano in se odpeljal s posebnim vlakom proti Trstom.

Protestantska gonja.

Maribor nekdanj verskih homatij in razprtij še niti poznal ni. Tu je deloval mnogo let pastor Goschenhofer, miren, dobrosrčen mož, ki je lepo opravil svojo službo ter ni katoličanov nikdar zbadal ali malil. A kmalu po njegovem upokojuju je prišlo „pročodrimovsko“ gibanje. Zanelil se je plamen verskega razdora. Seveda je bila vera samo pretveza. Vzrok je bila le vsenemška agitacija. Večinoma mladi ljudje obojega spola so bili nahujskani k odpadku od katoliške cerkve. O protestantizmu niso niti pojma imeli. Mnogokrat so bili opijanjeni, da so podpisali nabiralno polo za odpad. Na tak lep, kavalirski način se je širil protestantizem. Koliko zlov je rodila ta gonja: Dobro katoliški starši so s solzami in s potrjim srcem zvedeli, da je njih otrok bil po sramotni zvijači zapeljan k nezvestobi napram sv. veri. Iz marsikatero obitelj je izginil za vselej domači družinski mir. Ko je prišel potem v Maribor pastor dr. Mahnert, je priklopila agitacija na vrhunec. Zabelo se je hujskati sistematično, od hiše do hiše, posebno tudi v družtvih, pred vsem med telovadci. Dr. Mahnert je razširil svoj delokrog tudi v okolico. A

gitiral je osebno po Dravski dolini; največje uspehe je dosegel v Studencih med delavskim ljudstvom. In tako se mu je posrečilo odvrniti nekaj stotin od kat. cerkve.

V važnih tednih je agitacija za odpad nanovo vsplamtela. Povod so dali krvavi dogodki dne 27. prosinca. Hujskati so uporabili v svoje namene satansko obrekovanje in podlo laž, da so takrat bogoslovcu streljali na ljudsko množico. Celo med ljudsko mladino se je zanesla brezvestna agitacija. Mali šolarčki so pred očmi svojih gg. katehetov zapustili katoliški verouk, češ, da istega nočejo več obiskovati. Kakšne posledice mora tako ščuvanje v sreih nedoraslih otrok povzročiti, si lahko — vsakdo misli.

Skrajna hudobija tiči v taki gonji. Vero in verski čut ruvati iz nedolžnih src, je naravnost peklenko delo. Za tako brezstidnost mora priti maščevanje po božji previdnosti sami. Tako zločinstvo ne ostane brez osvete. Neverjetno je, da nemški šovinizem niti sedaj ne miruje, ko je vendar Nemčija — strahovito poražena in ž njo ob enem protestantizem, ko je poglavar protestantizma, nemški cesar, v prognanstvu, ter si niti ne upa med svoje ljudstvo. — Skrbeti za prerojenje svojega veroizpovedanja, katoličane pa pri miru pustiti, to bi bila sedaj edina naloga protestantskih hujskatev!

Nadziranje podjetij in zemljišč.

Narodna vlada v Ljubljani je izdala dne 30. dec. 1918 (Uradni list št. 31, odst. 232) naredbo o nadziranju podjetij in zemljišč v kraljestvu SHS. Vsako podjetje, čigar dohodki se pošiljajo v celoti, ali vsaj deloma v inozemstvo, ali v katerem je utemeljena domneva, da se hoče na kakršenkoli način olajšati obdavčitev, se lahko člene pod nadzornika, ki ima pravico vpogledati v vso gospodarstvo podjetja. Nadzornik ima tudi pravico in dolžnost, ukazovati, pri katerem zavodu se naj nalagajo vrednostni papirji in razpoložljiva gotovina.

Da je ta naredba zelo primerna in vse hvale vredna, je brezdvomno. Gotovo ima vsaka država pravico nadzirati vsa bodisi privatna bodisi javna podjetja ter paziti, da narodno premoženje ne izgineva preko mej države. Skrb države boji pa tudi, da so v takih podjetjih nastavljeni uslužbenici in uradniki, ki so res pravi državljani, ki skrbijo za procvit in prospeh podjetja in ki ne izzivajo slovenskega ljudstva.

Ni nam sicer znano, v koliko se je navedena naredba že začela izvrševati, toda vlado moramo opomniti, da jo izvrši kakor hitro mogoče zlasti tam, kjer so gospodarili dosedaj naši nasprotniki. Odločno pa zahtevamo, da se nastavijo kot nadzorniki res zanesljivi in dovolj energični možje, ki bodo znali brez ozira na levo in desno zastopati koristi našega naroda, možje, ki bodo skrbeli za to, da razni uslužbenici in uradniki ne žalijo mirnega slovenskega prebivalstva.

Opozorili bi tukaj zlasti na dvoje velevažnih podjetij: v Fali in v Rušah. O pomenu teh podjetij kaj več pisati, je nepotrebno, kajti njihova korist in potreba je pač vsakemu dovolj znana in razumljiva. In ravno iz teh dveh krajev nam prihajajo prav pogosto pritožbe, da se tamošnji uradniki in uslužbenici vedejo napram Slovincem odurno, da jih zasmejujejo in naravnost smešijo. Je-li naša vlada o tem poučena? Ali je že poslala tja kakega nadzornika? In če ga je poslala, je-li res zanesljiv in dovolj energičen? To so vprašanja, na katera bi radi imeli v kratkem odgovor in sicer odgovor ne samo v lepih besedah, temveč v dejanju.

Da bi naše dobro slovensko ljudstvo, ki je dovolj dolgo trpelo pod nemško knuto, moralo še sedaj v svobodni, lastni državi biti izpostavljeno raznim škankam tujih privačancev, tega ne bomo nikdar trpeli in nikjer!

Kaj hoče Ljubljana?

Dravska dolina, 13. marca.

Vaš uvodni članek v „Straži“ z dne 10. marca „Ljubljana in Maribor“ podpisem z obema rokama. Inteligentni na kmetih, posebno mi industrijalci, smo z začudenjem opazovali že delj časa, kako hoče naša deželna in poprej Narodna vlada vse urade, zavode

in večja podjetja osredotočiti, t. j. centralizirati v Ljubljani. Meni je v prvi vrsti za šole.

Mi Pohorci nujno potrebujemo gozdarske šole, na kateri bi se pa morali gojenici izobraževati vsaj toliko v trgovskem oziru, da bi lahko doma na Pohorju vodili svojo domačo lesno trgovino. Po ljubljanskem prijatelju pa sem zvedel, da hoče Ljubljana ustanoviti tako šolo in zopet v Ljubljani. Ali ima tak načrt kaj smisla? Gozdarska šola mora biti blizu velikih gozdov in lesne industrije. Vsega tega pa Ljubljana nima. V Dravski dolini bi bila taka šola kakor nalašč. Prostora tudi ne bo treba dolgo iskati. Ko se bodo graščinska posestva razlastila, pa se naj n. pr. izmed graščin Fala, Viltež, Hausampaher, Sönerbaum itd. izbere najprimernejša. Naša zahteva je, da nam deželna vlada čimprej ustanovi zaželeno gozdarsko šolo v Dravski dolini. Toliko smo si menda mi slovenski Stajerci v stoletnem narodnem boju že zaslužili, da Ljubljana ne bo imela gluha ušesa za naše želje. Proti namenu, vse večje šole pospraviti v Ljubljano, pa najodločneje ugovarjamo!

Se eno! Opažamo, da hočejo gospodje pri deželni vladi na vsa boljša mesta, bodisi uradniška, ali kak druga, spraviti ravno Ljubljance. Goriški, koroški in štajerski Slovenci se čutimo zapostavljene. Gospodje, ne delajte tega! Bojte se dveh vragov, ki se zoveta: popolna centralizacija in — korupecija;

Naše severne meje.

Zagreb, 13. marca.

Iz Pariza je došla vesela vest, da je pododsek, ki je izdeloval načrte in predloge za mejo med Nemško-Avstrijo, Ogrsko in Jugoslavijo, dokončal dne 9. marca popolnoma svoje delo. Meje na Koroškem in Štajerskem ter Ogrskem bodo določene tako, kakor sta predlagala koroški in štajerski slovenski Narodni svet. Velika zasluga za ta velik in zgodovinski uspen gre dr. Kovarčiču, dr. Slavjiču in pa inženirju Mačkovičeku, ki so podrobne načrte izdelali zelo natančno in z veliko preciznostjo. Z vso gotovostjo pričakujejo naši zastopniki, da bo tudi plenum mirovne konference sprejel odsekov predlog.

Nemški napad pri Soboti.

Iz Marenberga nam poročajo ob sklepu uređništva, da so koroške nemške tolpe dne 12. t. m. napadle naše postojanke pri Soboti ob koroško-stajerski meji, dasiravno ležijo te postojanke južno od naše demarkacijske črte. Tolpe in nemško vojaštvo je vjelo 10 orožnikov in se po kratkem boju polastilo kraja samega. Naša posadka je dobila pomoč in je proti večeri vrgla Nemce zopet nazaj. Nemci so torej zopet kršili premirje. So dobili še premlo batin!

Za delavce in delodajalce.

Poziv začasne delavske zavarovalnice zoper nezgode v Ljubljani podjetnikom glede vplačila zavarovalnin. Vsi podjetniki na ozemlju kraljevine SHS, ki so bili poprej člani delavskih zavarovalnic zoper nezgode v Gradcu ali Trstu, se pozivljajo, da takoj vplačajo vse zaostale, kakor tudi tekoče zavarovalnine za drugo polletje 1918, v kolikor jih niso vplačali še prejšnjim zavarovalnicam, potem poštnege čekovnega urada SHS v Ljubljani, na čekovni račun št. 306 Začasne delavske zavarovalnice zoper nezgode v Ljubljani. Položnice je zahtevati pri zavarovalnici, Ljubljana, Turjaški trg št. 4. Ob enem z vplačilom je vpslati zavarovalnici tudi preračun za isto prispevno dobo, za katero se je vplačala zavarovalnica.

Poziv Začasnega občega pokojninskega zavoda za nameščence v Ljubljani službodajalcem glede vplačevanja zavarovalnin. Vsi službodajalci na ozemlju kraljevine SHS, ki so bili poprej člani deželni uradov občega pokojninskega zavoda za nameščence v Gradcu in Trstu, se s tem pozivljajo, da takoj vplačajo vse zaostale premije, v kolikor jih niso vplačali še prejšnjim deželnim uradom, in da tudi vnaprej redno vplačujejo mesečne zavarovalnine potom poštnege čekovnega urada SHS v Ljubljani na čekovni račun št. 307 Začasnega občega pokojninskega zavoda za nameščence v Ljubljani. Položnice je zahtevati pri zavarovalnici, Ljubljana, Turjaški trg št. 4. Ob enem z vplačilom je obvestiti po-

